

Annelien BOONE

Directeur Interdiocesane Jeugddienst

Op 12 augustus organiseren de Verenigde Naties de Internationale Dag van de Jeugd, dit jaar in het teken van jongeren en sociaal engagement. Een geschikte aanleiding om Annelien BOONE (28) te laten plaatsnemen in de klapstoel. Ooit was ze in Aalter ijveraar voor **KERK & leven**. Nu staat ze bijna een jaar aan het roer van de Interdiocesane Jeugddienst (IJD).

‘Door Taizé ging ik beseffen dat geluk schuilt in het eenvoudige’

Christof BOUWERAERTS

De trein naar Gent bulkt van de jongeren, op weg naar een of ander festival. Jeugdleiders weten wat gedaan: de zomer brengt de jeugd in beweging. Op het hoofdkwartier van IJD Nationaal aan de Nederpolder ontmoeten we een enthousiaste Annelien BOONE. Ook zij verveelt zich niet. „De misdienaarbedevaart naar Rome staat voor de deur”, zegt ze. „En in september lanceren we ons programma voor de Wereldjongerendagen 2016.”

–U studeerde economie. Vanwaar dan uw keuze voor de jongerenpastoraal?

Na vier jaar economie in Gent had ik het gevoel dat ik een menselijke *touch* miste. Het ging steeds maar over cijfers. Ik besloot nog een jaartje cultuurmanagement in Antwerpen te volgen. Toen lanceerde IJD Nationaal een vacature voor een algemeen secretaris. Ik zou verantwoordelijk worden voor de boekhouding en de personeelsadministratie. Een unieke kans, dacht ik, want een baan waarin zowel mijn geloof als mijn studies een plaats kregen. Ik twijfelde dan ook niet lang.

–Intussen bent u al een jaar directeur. Kende u de organisatie al vóór u er aan de slag ging? Dat mag je wel zeggen. Als kind werd ik misdienaar en rond m’n twaalfde kwam ik ook terecht bij Jokri, de pluswerking van IJD Gent, in Aalter. Later ging ik er ook in de leiding. Toen ik naar de universiteit trok, nam iemand me mee naar GPS StudentenPastoraal Gent. Die studentenvereniging werkt nauw samen met IJD Gent. Ik werd in m’n eerste jaar al meteen lid van het presidium, als penningmeester overigens. Dus de link met mijn studies economie was er toen al (*lacht*).

–De Kerk staat behoorlijk centraal in uw leven. Wat spreekt u zo aan in het geloof?

Het besef dat je nooit alleen bent, dat er altijd Iemand is die met je meegaat. De voorbije jaren trok ik met IJD naar Compostela en naar Assisi. Daar werd ik getroffen door de schoonheid van de omgeving, wat me dan weer dankbaar stemde voor al het mooie dat ik in mijn leven mag meemaken. Maar ook als het moeilijk gaat, voel ik me er niet alleen voorstaan. Het Taizélied *Deus é amor*, God is liefde, drukt het kernachtig uit.

Annelien Boone: „Zo veel mogelijk jongeren een thuis bieden bij IJD, ongeacht hun achtergrond.” © Frank Bahn Müller

–Welke ervaringen voeden uw persoonlijke geloof?

In 2007 ging ik met IJD Gent voor het eerst mee naar Taizé, op aanraden van onze parochie-assistente. Dat probeer ik nu jaarlijks te doen. De ontmoeting met gelovige en zoekende jongeren van over de hele wereld sterkt mijn besef dat ik niet de enige ben. Ik leer er ook dat iedere mens op zijn eigen manier gelooft.

„De voetbalmicrobe kreeg ik mee van thuis, net als de liefde voor Club”

Tijdens de Taizé-ontmoeting in het Poolse Poznan, in 2009, verbleven we bij een vrouw die opmerkelijk sober leefde. Ze was dolgelukkig met onze aanwezigheid. Daardoor ging ik beseffen dat geluk schuilt in het eenvoudige. Terug in je vertrouwde omgeving, is het echter niet eenvoudig om tegen de trend in te gaan en de nieuwste snuffjes niet te kopen. Toch

vraag ik me tijdens het shoppen geregeld af: „Heb ik dit nu echt wel nodig?”

–Heeft u tijd voor hobby’s?

In Aalter ben ik vormselcatechiste en actief in het parochiecentrum. Ik blijf ook nog betrokken bij Jokri. Samen met mijn vriend begeleid ik een werking voor ouderen. Daarnaast reis ik graag. En dan is er natuurlijk nog die andere grote passie van me, het voetbal. Zelf een balletje trappen doe ik niet, maar ik ben een vurig supporter van Club Brugge, de net-nietkampioen van het voorbije seizoen en de kampioen van dit seizoen, zeker weten! Ik heb een supportersabonnement en als ik niet moet werken op het moment van een wedstrijd, vind je me gegarandeerd in de tribune. Vroeger ging ik ook wel eens naar de trainingen kijken.

–Van waar die passie voor het voetbal?

De voetbalmicrobe kreeg ik mee van thuis, net als de liefde voor Club. Bij ons is dat een familiegebeuren: al jaren gaan we samen met mijn zus en neven supporter. Het is een beetje als met mijn geloof, denk

ik. Je krijgt dat er nooit meer uit, het is een deel van me geworden.

–Hoe bevalt u de baan van IJD-directeur tot nu toe?

De job is boeiend en verrijkend. Elk uur ben ik met iets anders bezig. Ik vertegenwoordig IJD in en buiten de Kerk en ontmoet dagelijks nieuwe mensen. Ook intern vaak ik erover dat collega’s zich goed voelen in hun job. En dan zijn er natuurlijk de interdiocesane activiteiten die we vanuit IJD Nationaal organiseren.

–Wat hoopt u te bereiken met IJD?

Goh, ik heb zo veel dromen. De eerste grote uitdaging zijn de Wereldjongerendagen van 2016 in Krakau, in Polen. Hopelijk kunnen we daar met veel Vlaamse jongeren naartoe. Daarnaast blijft de grootste uitdaging het bereiken van jongeren, arm zowel als rijk. Ik wil zo veel mogelijk jongeren een thuis bieden bij IJD, wat ook hun achtergrond is.